

Præsident Henry B. Eyring

Førsterådgiver i Det Første Præsidentskab

Et levende vidnesbyrd

Et vidnesbyrd kræver at blive næret ved troens bøn, en hunger efter Guds ord i skrifterne og lydighed mod sandheden.

Mine elskede unge søstre, I er det strålende håb i Herrens kirke. Mit formål i aften er at hjælpe jer til at tro på, at det er rigtigt. Hvis den overbevisning kan blive et stærkt vidnesbyrd fra Gud, vil det påvirke jeres valg hver dag og hver time. Og baseret på det, som for jer måske virker som små valg, vil Herren lede jer til den lykke, som I ønsker. Han bliver gennem jeres valg i stand til at velsigne utallige andre.

Jeres valg med at være sammen med os i aften er et eksempel på valg, der har betydning. Over en million unge piger, mødre og ledere er inviteret. Og blandt alle de mange ting, I kunne have valgt at gøre, valgte I at være sammen med os. Det gjorde I på grund af jeres overbevisning.

I tror på Jesu Kristi evangelium. I tror tilstrækkeligt til at komme her for at høre hans tjenere med tilstrækkelig tro til at håbe på, at I hører eller føler noget, der kan føre jer til et bedre liv. I føler i jeres hjerte, at vejen til større lykke er at følge Jesus Kristus.

Nu har I måske ikke set det som et bevidst valg af særlig stor betydning. I har måske følt jer tiltrukket af at være sammen med os på grund af venner eller familie. I har måske blot reageret på venligheden hos en anden, der inviterede jer til at komme. Men

selv om I ikke lagde mærke til det, så følte I i det mindste et svagt ekko af invitationen fra Frelseren: »Kom og følg mig.«¹

I den time, hvor vi har været sammen, har Herren styrket jeres tro på ham og styrket jeres vidnesbyrd. I har hørt mere end ord og musik. I har mærket Ånden vidne i jeres hjerte, at der er levende profeter på jorden i Herrens sande kirke, og at vejen til lykke ligger i hans rige. I har fået et større vidnesbyrd om, at dette er den eneste sande og levende kirke på jorden i dag.

Men vi har slet ikke følt præcis det samme. For nogle var det et vidnesbyrd fra Ånden om, at Thomas S. Monson er Guds profet. For andre var det, at ærlighed, dyd og at gøre godt mod alle mennesker virkelig var egenskaber hos Frelseren. Og ud af det kom et større ønske om at være, som han er.

I har alle et ønske om, at jeres vidnesbyrd om Jesu Kristi evangelium bliver styrket. Præsident Brigham Young kunne se jeres behov for mange år siden. Han var Guds profet, og med profetisk forudseenhed så han for 142 år siden jer og jeres behov. Han var en kærlig far og en levende profet.

Han kunne se verdens indflydelse påvirke sine døtre. Han så, at denne

verdslige indflydelse drog dem bort fra Herrens vej til lykke. Dengang kom disse påvirkninger til dels med den nye transkontinentale jernbane, som forbandt de isolerede og beskyttede hellige med verden.

Han så måske ikke de teknologiske vidundere i dag, hvor I med et apparat, som I kan holde i hånden, kan vælge at få forbindelse med utallige ideer og mennesker over hele jorden. Men han så værdien for sine døtre – og for jer – ved at deres valg træffes på baggrund af et stærkt vidnesbyrd om en levende og kærlig Gud og hans plan for lykke.

Her er hans altid profetiske og inspirerede råd til hans døtre og til jer.

Det er det centrale i mit budskab i aften. Han sagde det i et værelse i sit hjem, mindre end en kilometer herfra, hvor dette budskab nu går ud til Guds døtre i nationerne over hele verden: »Der er behov for, at Israels unge døtre får et levende vidnesbyrd om sandheden.«²

Derpå oprettede han en organisation for unge piger, der er blevet til det, vi nu i Herrens kirke kalder »Unge Piger«. I har i aften mærket lidt af den vidunderlige virkning af hans valg til det søndagsaftenmøde i den fine stue i hans hjem.

Mere end 100 år senere har Israels døtre over hele verden netop det ønske om et personligt, levende vidnesbyrd om sandheden. I har nu resten af jeres liv brug for dette levende og voksende vidnesbyrd til at styrke jer og lede jeres skridt mod evigt liv. Og med det vil I videregående Kristi lys til jeres brødre og søstre over hele verden og til flere generationer.

I ved af egen erfaring, hvad et vidnesbyrd er. Præsident Joseph Fielding Smith lærte os, at et vidnesbyrd »er en overbevisende viden givet gennem

åbenbaring til en person, som ydmygt søger sandheden«. Om vidnesbyrdet og Helligånden, som bringer denne åbenbaring, sagde han: »Dens overbevisende kraft er så stor, at der ikke kan være nogen tvivl tilbage i sindet, når Ånden har talt. Det er den eneste måde, hvorpå en person virkelig kan vide, at Jesus er Kristus, og at hans evangelium er sandt.«³

I har selv mærket den inspiration. Den har måske været her for at bekræfte en del af evangeliet, som den har for mig i aften. Da jeg hørte ordene fra den 13. trosartikel om at »være ærlige, pålidelige, kyske [og] velgørende«, var det for mig, som om Herren sagde dem. Jeg følte atter, at de er hans egenskaber. Jeg ved, at Joseph Smith var hans profet. Så for mig var det ikke blot ord.

I mit sind så jeg de støvede veje i Judæa og Getsemane have. I mit hjerte følte jeg i det mindste lidt af, hvordan det må have været at knæle, som Joseph gjorde for Faderen og

Sønnen i en lille lund i New York. Jeg kunne ikke i mit sind se et lys stærkere end solens glans ved middagstid, som han gjorde, men jeg kunne føle varmen og vidunderet ved et vidnesbyrd.

Vidnesbyrd kommer til jer stykvis, når dele af hele sandheden af Jesu Kristi evangelium bliver bekræftet. Når I fx læser og overvejer Mormons Bog, forekommer vers, som I tidligere har læst, nye for jer og giver jer nye tanker. Jeres vidnesbyrd vil vokse i omfang og størrelse, når Helligånden bekræfter, at det er sandt. Jeres levende vidnesbyrd vil vokse, når I studerer, beder og overvejer skrifterne.

For mig er den bedste beskrivelse af, hvordan man får og bevarer dette levende vidnesbyrd, allerede blevet omtalt. Det står i det 32. kapitel i Alma i Mormons Bog. I har måske læst det mange gange. Jeg finder nyt lys i det, hver gang jeg læser det. Lad os i aften endnu engang gennemgå den lektie, vi lærer.

Vi lærer i disse inspirerede skriftsteder at begynde vores søgen efter et vidnesbyrd med »den mindste smule tro« og med et ønske om, at det skal vokse.⁴ I aften har I følt den tro og det ønske, mens I lyttede til de gribende taler om Frelserens venlighed, hans ærlighed og om den renhed, som hans befalinger og forsoning har muliggjort for os.

Så et frø af tro er allerede sået i jeres hjerte. I har måske følt noget af den svulmen i jeres hjerte, som lovet i Alma. Det gjorde jeg.

Men den skal ligesom en voksende plante have næring, ellers visner den. Ofte og inderlige bønner i tro er afgørende og nødvendig næring. Lydighed over for den sandhed, I har modtaget, vil holde vidnesbyrdet i live og styrke det. Lydighed over for befalingerne er en del af den næring, som I må sørge for til jeres vidnesbyrd.

I mindes Frelserens løfte: »Den, der vil gøre hans vilje, skal erkende, om min lære er fra Gud, eller om jeg taler af mig selv.«⁵

Det har virket for mig, ligesom det vil for jer. En af de evangeliske lærdomme, som jeg lærte om, da jeg var ung, er, at den største af alle Guds gaver er evigt liv.⁶ Jeg lærte, at en del af evigt liv er at leve sammen i kærlighed i familien for evigt.

Fra første gang, hvor jeg hørte disse sandheder, og hvor de blev bekræftet i mit hjerte, har jeg følt mig forpligtet til at træffe ethvert valg, hvorved jeg kunne undgå strid og søge fred i min familie og i mit hjem.

Se, først efter dette liv kan jeg nyde fylden af den største af alle velsignelser, evigt liv. Men midt i udfordringerne i dette liv har jeg fået i det mindste et glimt af, hvordan min familie i himlen kan være. Ud fra disse oplevelser er mit vidnesbyrd om virkeligheden af den beseglende magt, der udøves i templerne, vokset og blevet styrket.

At se mine to døtre blive døbt i templet for deres forfædre har draget mit hjerte til dem og til de forfædre, hvis navne vi har fundet. Profeten Elias' løfte om, at hjerterne vil blive vendt mod hinanden i familien, er blevet skænket os.⁷ Tro er altså for mig blevet en sikker viden, således som vi bliver lovet i Almas Bog.

Jeg har oplevet i det mindste lidt af den glæde, som mine forfædre følte, da Frelseren kom til åndeverdenen efter sin gerning på jorden. Her er beskrivelsen i Lære og Pagter:

»Og de hellige glædede sig ved deres forløsning og bøjede knæet og anerkendte Guds Søn som deres forløser og befrier fra døden og helvedes lænker.

Deres ansigt lyste, udstrålingen fra Herrens nærvær hvilede på dem, og de sang lovsange til hans hellige navn.«⁸

Min følelse af deres glæde kom ved at handle på mit vidnesbyrd om, at Herrens løfte om evigt liv er

virkeligt. Dette vidnesbyrd blev styrket ved, at jeg valgte at handle efter det, således som Frelseren lovede, at det ville være.

Han har også sagt til os, at vi foruden at vælge at være lydige også i bøn skal bede om et vidnesbyrd om sandheden. Herren underviste os deri i hans befaling om at bede om Mormons Bog. Han sagde gennem sin profet Moroni:

»Se, jeg vil formane jer til, at I, når I læser dette, hvis Gud anser det for vist, at I læser det, at I husker på, hvor barmhjertig Herren har været mod menneskenes børn fra Adams skabelse helt op til den tid, da I modtager dette, og grunder over det i hjertet.

Og når I modtager dette, vil jeg formane jer til, at I spørger Gud, den evige Fader, i Kristi navn, om ikke dette er sandt; og hvis I spørger af et oprigtigt hjerte, med oprigtig hensigt, idet I har tro på Kristus, så vil han tilkendegive sandheden af det for jer ved Helligåndens kraft.

Og ved Helligåndens kraft kan I kende sandheden af alt.«⁹

Jeg håber, at I alle selv har afprøvet dette løfte, eller at I snart gør det. Svaret kommer måske ikke som en enkelt og overvældende åndelig oplevelse. For mig kom det i begyndelsen meget stille. Men det kommer stadig kraftigere, hver gang jeg har læst og bedt om Mormons Bog.

Jeg er ikke afhængig af det, der skete i fortiden. For at fastholde mit vidnesbyrd om Mormons Bog benytter jeg ofte Moronis løfte. Jeg anser ikke velsignelsen med et vidnesbyrd for at være skænket som en evig ret.

Et vidnesbyrd kræver at blive næret ved troens bøn, en hunger efter Guds ord i skrifterne og lydighed over for den sandhed, som vi har modtaget. Der er fare i at forsømme bøn. Der er fare for vores vidnesbyrd ved kun at

studere og læse overfladisk i skrifterne. De er de nødvendige næringsstoffer for vores vidnesbyrd.

I husker sikkert Almas advarsel:

»Men hvis I forsømmer træet og ikke har tanke for dets pasning, se, da slår det ikke nogen rod; og når solens hede kommer og svider det, visner det bort, fordi det ingen rod har, og I rykker det op og kaster det ud.

Se, dette er ikke, fordi frøet ikke var godt, ej heller er det, fordi frugten deraf ikke ville være ønskværdig, men det er, fordi jeres jord er ufrugtbar, og I ikke vil passe træet, derfor kan I ikke få frugten af det.«¹⁰

At mætte sig med Guds ord, inderlig bøn og lydighed over for Herrens befalinger skal anvendes jævnlige og til stadighed, for at jeres vidnesbyrd kan vokse og have fremgang. Vi oplever alle tidspunkter, hvor forhold, vi ikke er herre over, forstyrrer vores plan for

skriftstudium. Der kan være perioder, hvor vi af en eller grund vælger ikke at bede. Der kan være befalinger, som vi en tid vælger at ignorere.

Men I får ikke opfyldt jeres ønske om et levende vidnesbyrd, hvis I glemmer advarslen og løftet i Alma:

»Og på samme måde: Hvis I ikke vil pleje ordet, idet I med et troens øje ser frem til frugten deraf, så kan I aldrig plukke frugten af livets træ.

Men dersom I vil pleje ordet, ja, passe træet, når det begynder at vokse ved jeres tro med stor flid og med tålmodighed, idet I med glæde ser frem til frugten af det, da slår det rod, og se, det skal blive et træ, der vokser op til evigtvarende liv.

Og på grund af jeres flid og jeres tro og jeres tålmodighed med hensyn til at pleje ordet, så det må kunne slå rod i jer, se, da skal I snart plukke frugten af det, som er yderst dyrebar, som er mere sød end alt, hvad der er sødt, og som er mere hvid end alt, hvad der er hvidt, ja, og mere ren end alt, hvad der er rent; og I skal tage for jer af denne frugt,

indtil I er mætte, så I ikke sulter, ej heller skal I tørste.

Da ... skal I høste lønnen for jeres tro og jeres flid og tålmodighed og langmodighed, mens I ventede på, at træet skulle frembringe frugt til jer.«¹¹

Ordene i det skriftsted »ser frem til frugten deraf« førte til den gode undervisning, som I modtog her til aften.

Det er derfor, at jeres øjne blev rettet mod en kommende dag i et beseglingsværelse i et tempel. Det er derfor, at I her i aften fik hjælp til at forestille jer den tilsyneladende endeløse kæde af lys, der afspejles i de modstående spejle på væggene i et beseglingsværelse, hvor I kan blive viet i Guds tempel.

Hvis I kan se frem til en sådan dag med et tilstrækkeligt ønske næret af et vidnesbyrd, så bliver I styrket til at modstå verdens fristelser. Hver gang I vælger at prøve at leve mere som Frelseren, bliver jeres vidnesbyrd styrket. I vil med tiden selv erfare, at han er verdens Lys.

I vil mærke, at lyset begynder at vokse i jeres liv. Det vil ikke ske uden

en indsats. Men det kommer, når jeres vidnesbyrd vokser, og I vælger at nære det. Her er det sikre løfte fra Lære og Pagter: »Det, der er af Gud, er lys; og den, der modtager lys og forbliver i Gud, modtager mere lys; og det lys vokser sig klarere og klarere indtil den fuldkomne dag.«¹²

I vil blive et lys for verden, når I bærer jeres vidnesbyrd for andre. I vil videregive det Kristi lys, der er i jer, til andre. Herren vil finde måder, hvorpå det lys kan røre ved dem, I holder af. Og Gud vil gennem sine døtres fælles tro og vidnesbyrd berøre millioner i sit rige og over hele verden med sit lys.

I jeres vidnesbyrd og i jeres valg ligger håbet for Kirken og for generationer, som vil følge jeres eksempel med at høre og tage imod Herrens opfordring: »Kom og følg mig.« Herren kender og elsker jer.

Jeg efterlader jer min kærlighed og mit vidnesbyrd. I er døtre af en kærlig og levende Fader i himlen. Jeg ved, at hans opstandne Søn, Jesus Kristus, er Frelseren og verdens lys. Jeg vidner om, at Helligånden har sendt et budskab til jer i aften, der bekræfter sandheden i jeres hjerte. Præsident Thomas S. Monson er Guds levende profet i dag. Det bærer jeg vidnesbyrd om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Luk 18:22.
2. Brigham Young, i *A Century of Sisterhood: Chronological Collage, 1869-1969*, 1969, s. 8.
3. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, saml. Joseph Fielding Smith jun., 5 bd. 1957-1966, 3:31.
4. Se Alma 32:27.
5. Joh 7:17.
6. Se L&P 14:7.
7. Se Mal 3:23-24; JS-H 1:38-39.
8. L&P 138:23-24.
9. Moro 10:3-5.
10. Alma 32:38-39.
11. Alma 32:40-43.
12. L&P 50:24.

St. Catherine i Jamaica

